

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מוקדש לע"ה הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד
שבת ראש השנה	ירושלים 18:05 יבנה 18:22 מצפה רמון 18:16	ירושלים 19:15 יבנה 19:17 מצפה רמון 19:16	117	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מספר הרב שלמה קרליבך זצ"ל: "לו הייתי נשאר בישיבה כל חיי היו נראים אחרת. הייתי יושב כל הלילה וכותב חידושים אך מצד שני אלפי יהודים היו נשארים מחוץ ליהדות. אם יש חולים והם לא באים לבי"ח אז הרופאים צריכים לבוא אליהם. 80% מהנוער לא יודעים מה זה שבת. לכן מוכרחים להסתובב ברחובות, אני רב של רחוב. לפעמים כואב לי שלא נשאיתי בישיבה אך האם אני יודע מה ה' צריך יותר?". לקראת ראש השנה נתחזק גם אנו לצאת אל עם ישראל ולקרבים. אוהב אתכם! שנה טובה ומתוקה, כתיבה וחתימה טובה, חג שמח ושבת שלום (-):

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

(נ) אמנם תדע שכל אלו ה' בחינות האורות נרנח"י שנתקבלו מעולם העשיה, אינן אלא בחינת נרנח"י של אור הנפש, ואין בהן עוד מבחינת אור הרוח ולא כלום, כי אין אור הרוח אלא בעולם היצירה, ואור הנשמה רק בעולם הבריאה, ואור החיה רק בעולם האצילות, ואור היחידה רק בעולם א"ק. אלא כמו שאמרנו לעיל, שכל שיש בכלל כולו מתגלה ג"כ בכל הפרטים, עד הפרט ביותר קטן שאך אפשר להפרט. ולפיכך ישנן כל ה' בחינות נרנח"י גם בעולם העשיה, כדרך שבארנו אותן, אבל הן רק נרנח"י דנפש. וממש על דרך זה ישנן כל ה' בחינות נרנח"י בעולם הבריאה, והן ה' חלקי הנשמה. וכן הוא בעולם האצילות שהן ה' חלקי אור החיה. וכן הוא בעולם א"ק שהן ה' חלקי אור היחידה. וההפרש שבין עולם לעולם, הוא ע"ד שבארנו בהבחנות שבין כל אחד מנרנח"י דעשיה.

(נא) ודע שהתשובה והטהרה אינה מקובלת זולת שתהיה בקביעות מוחלטת, שלא ישוב לכסלו עוד. וז"ש היכי דמי תשובה עד שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לכסלו עוד. ונמצא, שמה שאמרנו, שאם אדם מטהר את חלק הדומם מהרצון לקבל שבו, שהוא זוכה לפרצוף נפש דעשיה ועולה ומלביש את ספירת המלכות דעשיה. היינו ודאי שיזכה בטהרת חלק הדומם בקביעות מוחלטת באופן שלא ישוב לכסלו עוד. ואז יכול לעלות לעולם העשיה הרוחני, כי יש לו טהרה והשואת הצורה בהחלט, לעולם ההוא. אמנם שאר המדרגות שאמרנו, שהן רוח נשמה חיה יחידה דעשיה, שצריך לטהר כנגדן את חלק הצומח והחי והמדבר מהרצון לקבל שלו, שילבישו ויקבלו האורות ההם, אין הטהרה צריכה להיות בקביעות מוחלטת, עד שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לכסלו עוד. והוא מטעם, שכל עולם העשיה בכל ה' ספירות כח"ב תו"מ שבו, אינם אלא בחינת מלכות לבד, שיחסה רק לטהרת הדומם בלבד. וה' הספירות, הן רק ה' חלקי המלכות. וע"כ כיון שכבר זכה על כל פנים בטהרת חלק הדומם שברצון לקבל, כבר יש לו השואת הצורה לכל עולם העשיה, אלא, כיון שכל ספירה וספירה מעולם העשיה, מקבלת מהבחינה שכנגדה בעולמות העליונים ממנה. למשל ספירת הת"ת דעשיה מקבלת מעולם היצירה שכולו בחי' ת"ת, ואור הרוח. וספירת בינה דעשיה מקבלת מעולם הבריאה שכולו בחינת נשמה. וספירת חכמה דעשיה מקבלת מעולם האצילות שכולו חכמה, ואור החיה. ולפיכך אע"פ שלא טיהר אלא חלק הדומם בקביעות, מ"מ אם טיהר שאר ג' חלקי הרצון לקבל שלו, עכ"פ שלא בקביעות, הוא יכול לקבל גם רוח נשמה חיה מת"ת ובינה וחכמה דעשיה, אלא רק שלא בקביעות, כי בשעה שנתעורר שוב אחד מג' חלקי הרצון לקבל שלו, נמצא תכף מאבד את האורות ההם.

(נב) ואחר שמטהר גם חלק הצומח שברצון לקבל שלו בבחי' קביעות הוא עולה לעולם היצירה בקביעות, ומשיג שם עד מדרגת הרוח בקביעות, ויכול להשיג שם גם האורות נשמה וחיה מספירות בינה וחכמה אשר שם, הנבחנות לנשמה דרוח וחיה דרוח, אפילו מטרם שזכה לטהרת חלק החי והמדבר בבחינת קביעות מוחלטת, ע"ד שנתבאר בעולם העשיה. אבל רק

שלא בקביעות. כי אחר שהשיג טהרת הצומח מרצון לקבל שבו, בבחינת הקביעות, כבר הוא בהשואת הצורה לעולם היצירה כולו עד רום המעלות, כנ"ל בעולם העשיה.

(נג) ואחר שמטהר גם חלק החי מהרצון לקבל והופכו לרצון להשפיע, עד שיודע תעלומות יעיד עליו שלא ישוב לכסלו עוד, כבר הוא בהשואת הצורה לעולם הבריאה, ועולה ומקבל שם עד אור הנשמה בקביעות. וגם ע"י טהרת חלק המדבר שבגופו יכול לעלות עד ספירת החכמה ומקבל גם אור החיה אשר שם, אע"פ שעוד לא טיהר אותו בקביעות, כנ"ל ביצירה ועשיה. אבל גם האור מאיר לו שלא בקביעות כנ"ל.

(נד) וכשזוכה לטהר בקביעות גם חלק המדבר מהרצון לקבל שבו, אז זוכה להשואת הצורה לעולם האצילות, ועולה ומקבל שם אור החיה בקביעות. וכשזוכה יותר, זוכה לאור א"ס ואור היחידה המתלבש באור החיה ואכמ"ל.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, אמור דף ק' ע"ב.

ז"א במלכות, אלא בזמן שמאירה מאבא עלאה,
שאז החכמה דאמא מלובשת בחסדים דאבא,
וכשמאירה ממנו קוראים אותה קדש, כי מבית
אבא עלאה לוקחת זה, כי אבא ה"ס קדש. ואז
זו"ן מזדווגים יחד. משום שהמלך נקרא קדש.
שכתוב קדש ישראל לה', שלוקח ממקום שנקרא
קדש. ואז, אומר ז"א, אחותי בת אבי היא, אך
לא בת אמי, כי מבית אבא הוא, שם הזה, קדש,
ולא מבית אמי, לא מבינה, ועל כן ותהי לי
לאשה, להזדווג כאחד, בזמן הזה, ולא בזמן
אחר, דהיינו בזמן שלוקחת מבית אבא, ולא
בזמן שלוקחת מבית אמא. ויום הכפורים מוכיח,
שאסור בו תשמיש המטה, משום שזווג, ז"א
ומלכות, אינו נמצא אז, כי מבית אמא לוקחת
ביום הכפורים, (כנ"ל אות רכ"ד) ולא מבית
אבא. א"ר חייא, ודאי, אשרי הדור שר"ש שורה
בתוכו. אשרי הם, אלו שעומדים לפניו בכל יום.
רכז/א) א"ר אבא בראש השנה וכו':
אר"א, בר"ה נברא אדם, ועמד בדין לפני

אדונו, על שאכל מעץ הדעת, וחזר בתשובה,
וקיבל אותו הקב"ה. אמר לו אדם, אתה תהיה
סימן לבניך לדורי דורות, שביום הזה עומדים
לדין, ואם ישובו אני אקבל אותם, ואקום מכסא
דין ואשב על כסא רחמים, וארחם עליהם. ודוד
אמר, אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני.
וע"כ כתוב, כי עמך הסליחה למען תורא. וכתוב,
כי עמד מסור חיים באורד נראה אור.

רכד) ת"ח בהאי יומא וכו': בוא וראה,
ביום ההוא, דר"ה, נתכנסה הלבנה, שהיא
המלכות, ואינה מאירה עד בעשור לחדש,
שישראל כולם חוזרים בתשובה שלמה, ואימא
עלאה, שהיא בינה, חוזרת ומאירה לה, ויום
הזה, דיום הכפורים, לוקחת המלכות הארות
אמא, שהיא בינה, ונמצאת שמחה בכל. וע"כ
כתוב, יום הכפורים הוא, יום כפור היה צריך
לומר, מהו יום הכפורים. לשון רבים. אלא
משום שאז, שני אורות מאירים יחד, המאור
העליון, שהיא בינה מאיר למאור התחתון
שהוא מלכות. וביום הזה מאירה המלכות מאור
העליון, שהיא בינה, ולא מאור השמש, שהוא
ז"א. ומשום כך כתוב, בכסה ליום חגנו. כי
המלכות אינה מאירה עד יום הכפורים.

רכה) רבי אבא שלח וכו': ר"א שלח
לר' שמעון, אמר, מתי הזווג של כנסת ישראל,
שהיא המלכות, במלך הקדוש, שהוא ז"א. שלח
לה, וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך לא בת
אמי ותהי לי לאשה. נתרגש ר' אבא הרים קולו
ובכה, ואמר רבי רבי, מאור הקדוש, איז אוי
לעולם כאשר תצא ממנו אוי לאותו דור שיהיה
בעולם כשתסתלק מהם וישארו יתומים ממך.
אמר ליה רבי חייא לר' אבא, זה הכתוב, ששלח
אצלך מהו אומר.

רכו) אמר ודאי לאו וכו': אמר, לו ר'
אבא, ודאי שאין זווג המלך במטרוניתא, דהיינו

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם:

אנני, בנתי את החומה, גרולה, דלתות, היכל, וחי

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן
אלנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר
קטמא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח
לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום ושנה טובה ומתוקה